

Praefatio.

In hac secunda editione Pharmacopoeae homoeopathicae a Willmaro Schwabe, Dr. phil., compositae aliquot res magni momenti mutatae sunt. Cum enim progressus proximis decenniis in omnibus litterarum partibus facti a pharmacopoeis homoeopathicis minime neglecti essent, fieri non potuit, quin in hac editione omnia respicerentur, quae virorum doctorum studiis explorata sunt.

Imprimis paratio tincturarum principalium in litterarum fundamentis constituta est. Praeterea etiam ea incommoda sublata sunt, quibus prior editio laborabat, quod Hahnemanni ipsius praecepta nimis diligenter observata et veteres mensurarum ponderumque rationes retentae erant; quod cum faceremus, eis emendationibus, quibus praecepta ipsius Hahnemanni non negleguntur, sed accuratius exprimuntur, ut ad nostram litterarum scientiam accomodata sint faciliusque adhiberi possint, consilium, quod Hahnemann secutus est, nequaquam infringi nobis persuaseramus.

Spiritu vini 45% et in minimis dilutionibus, ubi fieri poterit, et in omnibus ceteris uti vel parsimoniae causa utile est, praesertim cum vires medicaminum ea re non immi-
nuantur.

Quo accuratius examinatio identitatis in tincturis principalibus et minimis dilutionibus fiat, analysin capillarem ratione a Platzio¹⁾ instituta peractam recepimus et in nonnullis substantiis chemicis reactiones microchemicas effecimus. Imagines capillares descripsimus, si essentiae et tincturae a nobis ipsis paratae erant. Propter materiam amplissimam expositiones botanicae et pharmacognosticae in artius coactae sunt. Dissertationes speciales, quae ex laboratorio pharmaceutico-chemico officinae Dr. Willmari Schwabe prodierunt, priori editioni adiectae nunc omissae sunt, sed posteriore tempore singillatim edentur.

Auctor se hoc opere pharmacopoeam homoeopathicam composuisse sperat, qua demonstratur suo iure iam diu postulari, ut ea

Pharmacopoea normalis

existimetur, cum in ea non solum exponatur, quomodo medicamenta homoeopathica secundum Hahnemanni praecepta parentur, sed etiam omnia respiciantur, quae viri docti, qui nunc sunt, indagaverunt.

¹⁾ Platz, Hugo, Über Kapillaranalyse und ihre Anwendung im pharmazeutischen Laboratorium. Mit 8 farbigen Tafeln, 42 S., Dr. Willmar Schwabe, Leipzig, 1922.

Hugoni Platz medicamentario, qui officinam homoeopathicam centralem dirigit, hoc quoque loco maximas gratias ago, quod impigre assidueque me adiuvit et imagines capillares optime descripsit.

Hunc librum in linguam Latinam vertit Carolus Scherling Lipsiensis, Dr. phil.

Desiderata vel consilia de libro augendo aut emendando semper mihi grata erunt.

Lipsiae, mense Aprili 1924.

Auctor.

Praefatio editionis prioris.

Postquam per decem fere annos multa collegi et paravi, anno 1872 primum integrum corpus artis medicamentariae homoeopathicae edidi. Omnes libros eo pertinentes, omnia opera ut annales omnium terrarum perlustrari, materiam discerni, disponi, tractari oportebat.

Prioribus pharmacopoeis homoeopathicis tantum usitatissima medicamina enumerantur, quorum pars, ut iudiciis suo tempore editis demonstravi, parum accurate tractata erat.

Opus meum inscribatur:

'Pharmacopoea homoeopathica polyglotta'

cuius prior editio tribus, altera quinque linguis confecta erat, ad quas proximis annis editiones Lusitana et Russica accesserunt.

In praefatione alterius editionis Pharmacopoeae homoeopathicae polyglottae iudicium allatum est, quo collegia litteratorum homoeopathicorum et Germaniae et exterarum terrarum librum meum pharmacopoeam normalem esse agnoscunt. Omnes, qui homoeopathiae peritissimi putantur, extensis iudiciis, quae publici iuris facta sunt, librum meum sive rationes in eo adhibitas probaverunt.

Eae priores laudes usque ad hoc tempus auctae sunt, ut iudicio ab omnibus medicis homoeopathicis Daniae facto.

Illa pharmacopoea quasi codex legum est, quo omnes fere medicamentarii homoeopathici totius orbis terrarum uti solent et plurima opera homoeopathicorum recentiorum nituntur. — Qui cum solum ad usum virorum artis gnarorum compositus esset, usque ad illud tempus omiseramus, quidquid artis botanicae et chemicae erat.

Quae cum ita essent, ubi a societate medicamentariorum Germanorum in concilio communi Dresdae anno 1896 habito id, quod conventus Slesvico-Holsatorum proposuerat, comprobatum est:

'... ut collegium deligeretur ad pharmacopoeam homoeopathicam componendam, qua more Pharmacopoeae allopathicae imprimis describeretur, qua specie et quibus qualitatibus praeparata ex plantis et animalibus effecta essent',